

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

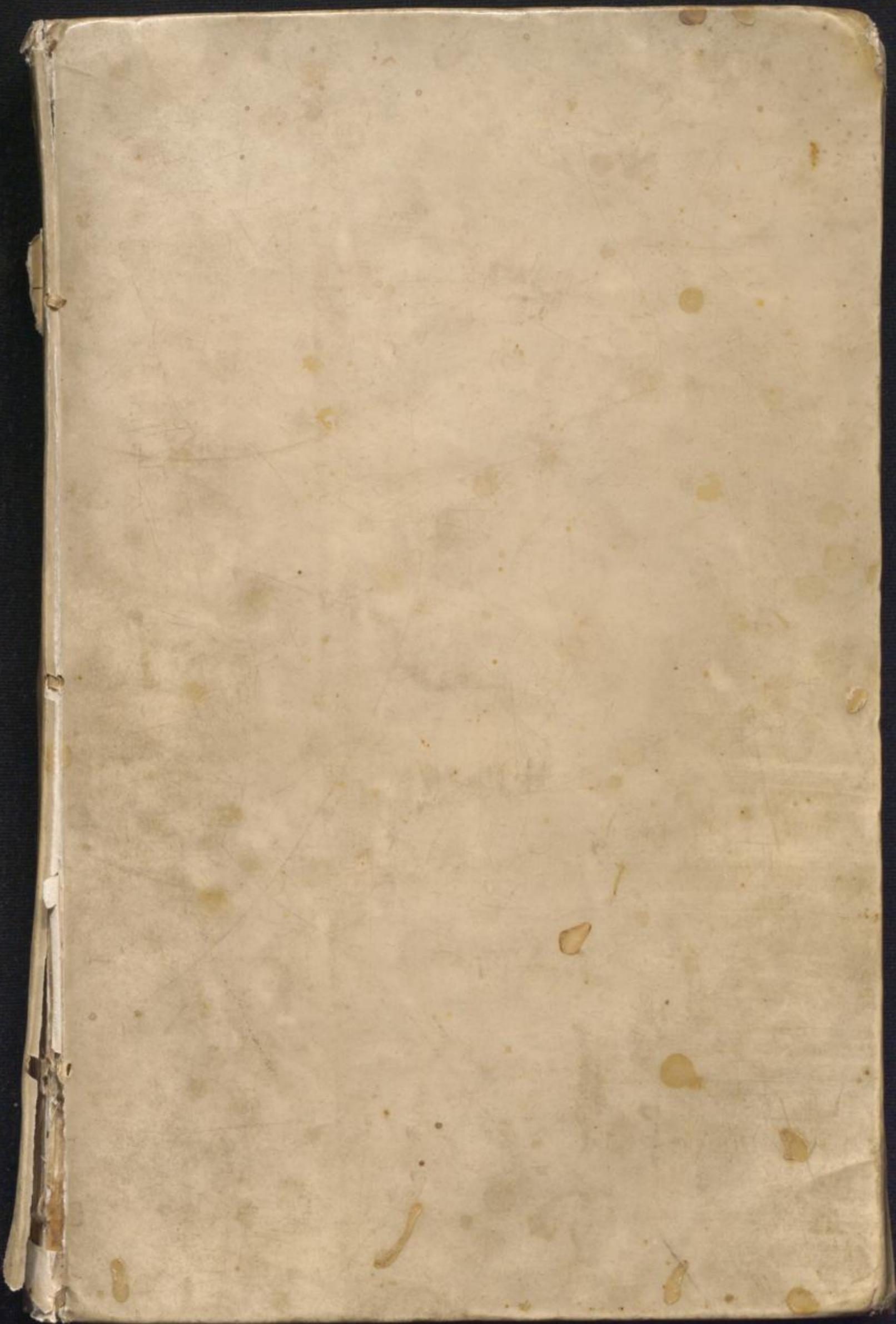
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Elegia in obitum ... Joan. Jacobi Seuberti medicinae
doctoris ...**

Keck, Johann Christian

[S.l.], 1675

[urn:nbn:de:bsz:31-135513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-135513)

A.

ELEGIA
 IN OBITUM
 NOBILISSIMI, AMPLISSIMI
 ET EXPERIENTISSIMI
 VIRI,
 JOAN. JACOBI
 SEUBERTI,
 MEDICINÆ DOCTORIS
 ET DIVERSORUM MAGNATUM
 ARCHIATRI FELICISSIMI,

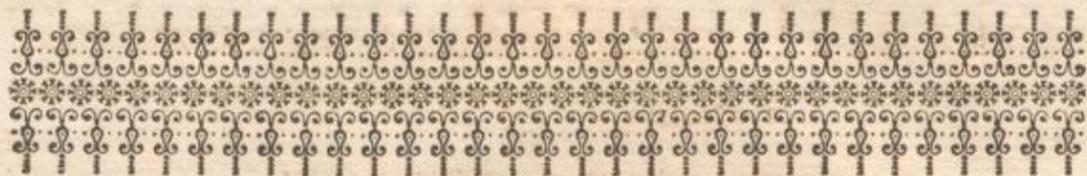
qui obiit 1675. 28. juemb. at. 72.

SCRIPTA

[*anne*]
 à
 JO. CHRISTIANO KECKIO,
 CONSILIARIO DURLACO-MARCHICO.

MAR

(1675)

Uem fugitiva dies Heroa silentibus
Umbris
Addidit, & tumulo nox inimica
tegit,
SEUBERTUM, incolumis certatim flebit, &
æger,
Curque fleat, causas alter & alter habet.
Scilicet, Invidiæ rumpantur ut ilia, verum
Dicta probaturo si datur ore loqui,
Incolumi servata salus, mora lucis in ægro,
Post superos, hujus dona fuere Viri.
Nec modo SEUBERTUS pressos è plebe leva-
vit
Febribus, & vulgus vivere iussit inops;
Quamlibet hæc pietas mereatur honore perenni
Et superaturâ sæcula laude coli:
ALSATIÆ Proceres quin salvos præstitit idem,
Arte domi medicâ maximus, arte foris.
Nobilium quoties evicit Apollinis hujus
Usa valetudo dexteritate necem?
Principibus quoties SEUBERTI cura dolores
Abstulit, & prisca roboris esse dedit?
Præsertim, regio cui DURLACENSIS obedit,
Pendet & à cuius nostra salute salus,

MAR-

MARCHIO, qui Patriæ ductu regit arma ma-
nuque,

Sæpe bibit civi pharmaca mista suo.

O decus! ô lauro gelidam ridente senectam

Gloria per doctos condecoranda choros!

Tuque datrix hominum præsens Hygiæa salutis,

Quâ sine nemo viget, quâ sine nemo valet;

Tune vetare mori fueras oblita potentem

SEUBERTUM invalidos ante vetare
mori?

Tune tot optantes, ut tempora longa superfit

SEUBERTUS, frustra ludere vota finis?

Heu finis! & metam positi mortalibus ausi

Mors etiam medicos cogit adire bonos,

Nempe Senem toties ægris averfa medendo

Fata retardantem nunc sua fata trahunt.

Cumque peregisset bis septem lustra sub astris,

Astra subit, vitæ, laudis, opumque fatur.

Astra, pium Socerum quæ pridem fulgida cin-

gunt,

SALZMANNUM, in Natis qui super
orbe micat.

Ilicet amplexu se mutua pectora mulcent,

DINCKELIUSQUE horum claudit
uterque latus.

Quos ibi dum reficit junctos æterna voluptas,

Mars nihil aufit ubi, Parca nocere nihil;

Nos

Nos decet exemplum Virtutis amabile cultu
Dignari, & famæ continuare decus:
Nos, obitu ex isto præfagia sumere nostri,
Cras, si non hodie, vera futura nimis.
Stamus in ancipiti, quotquot superamus, & aurâ
Vescimur; adrepat cuique suprema dies.
Nec satis est certum, num sic adrepere pergat
Sueta suos olim præcipitare gradus?
Cum primis ubi bella tonant, Diræq; per Orbem
Tergemino quatiunt torta flagella malo.
Idcirco memores simus necis, ultima vitæ
Linea cum fieri quælibet hora queat.
Tu tamen interea, studiis, quibus impiger instas,
Lumen AVI mundo redde RUDOLPHE
Nepos!

